



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **MWD s.r.o.** se sídlem Libušská 319/126, Praha, zastoupeného JUDr. Vladimírem Krejčíkem, advokátem se sídlem Londýnská 59, Praha, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2015, č. j. 30912/15/5100-41455-711417,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalovaný rozhodl podle § 18 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) u žalobce o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy všech daní, s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Ústecký kraj, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno.

II. Obsah žaloby

Žalobce především namítal, že je skutečně řízen z místa jeho sídla zapsaného ve veřejném rejstříku. Nejedná se o žádné tzv. fiktivní či virtuální sídlo, ale kancelář, kde se oba jednatelé a společníci schází a odkud společnost řídí. Jsou zde všechny dokumenty žalobce a činěna rozhodnutí o jeho obchodním vedení, přijímání obchodní partneři a činěna další řídicí činnost.

Žalobce dále namítal, že místní šetření správce daně provedl zcela nedostatečně, neboť v jeho kanceláři provedeno nebylo. Skutečnost, že na adrese Libušská 319 je registrováno 81 právnických osob, neodůvodňuje závěr, že zde nevykonávají ekonomickou činnost. Tento areál „SAPA“ je naopak centrem ekonomické činnosti, kde se nachází nespočet kanceláří, obchodů, a provozoven, mezi nimi i kancelář žalobce. Žalobce má v rámci svých podnikatelských aktivit několik provozoven, avšak jeho řízení a skutečné sídlo je v Praze. Oba jednatelé se k vyřizování organizačních a administrativních záležitostí schází v kanceláři v tomto areálu, a to v kanceláři v buňce označené jako VP2, kde sídlí i společnost WESTAIR, s.r.o.

Žalobce dále v obecné rovině rozebírá pojmy jako zásada přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci a předvídatelnosti. Odkázal na skutečnosti, že u něj běžně probíhají daňové kontroly, kterým poskytuje veškerou potřebnou součinnost (doložil zprávu o daňové kontrole Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, územní pracoviště Praha-Modřany ze dne 6. 12. 2006 a 17. 10. 2014). Dle názoru žalobce lze vykonávat správu daní bez velkých obtíží bez nutnosti delegace místní příslušnosti. Rozhodnutí žalovaného je v rozporu se zásadou přiměřenosti a předvídatelnosti.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný předně uvedl, že žalobce žádným způsobem neosvědčil skutečné řízení z místa jeho sídla zapsaného ve veřejném rejstříku. Nedoložil smlouvu o nájmu ani jiné důkazy, že by v jeho sídle byly sepisovány zásadní dokumenty či přijímána rozhodnutí. Z veřejného rejstříku a sbírky listin vyplývá, že dokumenty (účetní závěrky za rok 2013, 2012 a 2011 a další) byly vyhotovovány v místě výkonu jeho skutečné činnosti v Lounech. I z místního šetření provedeného správcem daně plyne, že žalobce zde nemá žádné označení, má zde toliko poštovní schránku. S ohledem na předmět jeho podnikání zapsaný v živnostenském rejstříku (hostinská činnost, plnění nádob plyny a prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin), a v návaznosti na zjištění správce daně ohledně skutečného provozování jeho ekonomické činnosti formou provozu hotelu Zlatý lev v Lounech, čerpacích stanic PHM v Lounech a Rožanech a směnárny v Lounech, je zřejmé, že na adrese svého sídla tyto činnosti nevykonává a není zde ani dostupný. Bylo však prokázáno, že žalobce je běžně dostupný na adresách svých provozoven v Ústeckém kraji, kde se nachází hotel Zlatý lev, který je dle výpisu z katastru nemovitostí (dále jen KN) v jeho vlastnictví a kde zaměstnává 5 zaměstnanců. Dle výpisu z KN je žalobce také vlastníkem nemovitostí na adrese provozovny Říční 632, Louny, kde má kancelář a provozuje čerpací stanici PHM. Na adrese Suzdalské

náměstí 2278, Louny pak provozuje směnárnou, což vyplývá i z jeho internetových stránek, které odkazují na jednotlivé provozovny (www.hotel-zlatylev.cz, www.mycicentrum.eu a www.smenarnamwd.cz). Je tedy zřejmé, že prakticky veškerý výkon jeho ekonomické činnosti je soustředěn v Ústeckém kraji.

Žalovaný dále uvedl, že žalobce s došlým podnětem jiného správce daně k delegaci místní příslušnosti a podklady pro rozhodnutí seznámil a umožnil se k nim vyjádřit. Z jeho rozhodnutí je pak patrné, jakými úvahami a na základě jakých podkladů shledal návrh na delegaci opodstatněnými a z jakého důvodu došlo k výjimce ze zákonem určené příslušnosti. Žalobce ani konkrétně netvrdil, z jakého důvodu je pro něho delegace omezující. Žalobce se zdržuje na adresách svých provozoven a je zde běžně dostupný.

IV. Replika žalobce

Žalobce ve své replice opětovně zdůraznil, že se v posuzovaném případě nejedná o žádné fiktivní či virtuální sídlo, ale kancelář, kde se oba jednatele a společníci schází a odkud společnost řídí. Jsou zde všechny dokumenty týkající se společnosti, činěna rozhodnutí o obchodním vedení společnosti, jsou přijímáni obchodní partneři a další řídicí činnost. K tomu doložil důkazy na podporu svého tvrzení. Jednalo se o smlouvu o poskytování právních služeb, kdy právní zástupce žalobce má kancelář v Praze. V kanceláři se pravidelně schází s jednatelem žalobce, případně jednání probíhají v jeho sídle. Nikdy však nejednají v Lounech, a to i když se to týká obchodních aktivit v Lounech. Vedení je v Praze. Dále doložil podnájemní smlouvu na podnájem kanceláře v areálu Sapa na adrese sídla žalobce a související dokumenty (souhlas s umístěním sídla, fotodokumentace). Doložil i notářský zápis o konání valné hromady v Praze, kde jsou přijímána všechna zásadní rozhodnutí, neboť druhý jednatel a společník ani právní zástupce se v Lounech vůbec nezdržuje. Doložil i namátkou vybrané smlouvy a dokumenty podepisované a uzavírané v Praze v sídle společnosti.

V. Jednání před soudem

Žalobce zejména odkázal na žalobu a její doplnění. Zdůraznil, že jeho cílem není vyhnout se daňovým kontrolám, ale bránit se libovůli správce daně. Před rozhodnutím o delegaci u žalobce zcela v pořádku proběhly dvě daňové kontroly. Žalobce má sídlo v areálu firmy SAPA již od roku 2005. Jsou zde lepší podmínky pro obchodní vedení a jednatel žalobce VIET DINH se zdržuje jen v Praze a nikoliv v Lounech.

Žalobce při jednání především odkázal na písemné vyhotovení žaloby. Zdůraznil, že dle něj bylo v posuzovaném případě splněno kritérium účelnosti.

Soud při jednání provedl dokazování: Smlouvou o poskytování právních služeb ze dne 1. 12. 2013 mezi žalobcem a JUDr. Vladimírem Krejčíkem, kdy právní zástupce žalobce má kancelář v Praze, Smlouvou o podnájmu mezi společností WESTAIR, s.r.o. a žalobcem ze dne 1. 6. 2008 s předmětem podnájmu – kontejner VP02, umístěný v areálu SAPA, Notářským zápisem ze dne 5. 9. 2014, č. j. NZ 552/2014 o konání valné hromady v Praze, Plné moci, jimiž jednatele žalobce zmocňují Mgr. D. V., advokátku, Souhlas pronajímatele

společnosti Saparia, a.s. s podnájmem žalobci kontejneru VP02 ze dne 5. 5. 2016 uzavřený v Praze, fotky na níž je patrné označení žalobce a společnosti WESTAIR na dveřích. Dále soud provedl dokazování řadou smluvních dokumentů. Jednalo se o: Potvrzení objednávky – kupní smlouva č. 39/7/2004, mezi žalobcem (uvedené sídlo v Praze) a společností Delikommat dne 20. 8. 2005, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze, Smlouva o dílo mezi žalobcem jako objednatelem (uvedené sídlo v Praze) a společností PH GIA spol. s.r.o. jako zhotovitelem s místem stavby Louny ze dne 3. 8. 2005, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze, Smlouva číslo Z_S12_12_4120176018 o uzavření budoucí smlouvy nákladech spojených s připojením a se zajištěním požadovaného příkonu odběrného zařízení žadatele (žalobce s uvedeným sídlem v Praze) a provozovatele (společnost ČEZ Distribuce, a.s.) na stavbu Připojení OM, Louny, Říční ze dne 30. 4. 2015, přičemž za žalobce byla uzavřena v Praze, Smlouva číslo Z_S12_12-4120078501 o uzavření budoucí smlouvy o nákladech spojených s připojením požadovaného příkonu odběrného zařízení žadatele (žalobce s uvedeným sídlem v Praze) a provozovatele (společnost ČEZ Distribuce, a.s.) na stavbu Rožany DTS, Šluknov, Rožany 1 ze dne 29. 6. 2006, přičemž smlouva byla za žalobce uzavřena v Praze, Smlouva o dílo č. 18-5-06 ze dne 24. 5. 2006 uzavřená mezi žalobcem (uvedené sídlo v Praze) jako objednatelem a společností ITALMEC spol. s.r.o. jako zhotovitelem s místem provedení díla Mycí centrum MWD Louny, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze, Dodatek č. 2 k této smlouvě o dílo ze dne 24. 5. 2006, uzavřené dne 12. 10. 2006 v Praze, Dohoda o ukončení objednávky na inzerci v rámci serveru Firmy.cz, uzavřené mezi společností Seznam.cz, a.s. a žalobcem (uvedené sídlo v Praze) ze dne 5. 2. 2014, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze. Výpověď smlouvy o poskytování služeb Tisňové linky uzavřené mezi žalobcem (uvedené sídlo v Praze) a společností JABLOTRON SECURITY, a.s. na objekt žalobce - Zlatý lev v Lounech, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze, Smlouvu mezi touž společností a žalobcem (uvedené sídlo v Praze) týkající se změny způsobu napojení střeženého objektu, přičemž smlouva byla uzavřena v Praze, Dodatek č. 1 komisionářské smlouvy o zabezpečení distribuce a prodeje dvoudílných kuponů mezi MTX spol. s.r.o. jako komitentem a žalobcem jako komisionářem (uvedené sídlo v Praze a smlouva uzavřena za žalobce dne 7.11.2014), Kupní smlouva o dodávkách tisku mezi První novinovou společností, a.s. a žalobcem (sídlo v Praze, uzavřená za žalobce dne 27. 5. 2010 v Praze) s místem dodání MWD Louny, Říční 632, Louny 1, Smlouva o dodávkách zboží firmou JAS ČR, a.s. mezi JAS ČR, a.s. jako dodavatelem a žalobcem jako odběratelem (sídlo žalobce v Praze a uzavřena za žalobce dne 31. 10. 2007 v Praze), Kupní smlouvou rámcovou uzavřenou mezi Velta Plus EU, s.r.o. jako prodávajícím a žalobcem jako kupujícím (žalobce má uvedené sídlo v Praze a smlouva byla uzavřena zde), Smlouvou o výpůjčce ze dne 13. 8. 2015 uzavřenou mezi společností Bidvest Czech Republic, s.r.o. jako půjčitelem na jedné straně a žalobcem jako vypůjčitelem na straně druhé (sídlo žalobce je uvedeno v Praze, stejně jako místo uzavření smlouvy). Soud dále provedl dokazování Zprávou o daňové kontrole ze dne 13. 11. 2006, č. j. 131102/06/012935/4107 na daň z příjmů právnických osob u žalobce a Zprávou o daňové kontrole DPPO za zdaňovací období 2011 a 2012, č. j. 5982447/14/2012-05402-106790 ze dne 17. 10. 2014.

Posouzením a hodnocením jednotlivých důkazů se soud zabývá dále.

K provedenímu dokazování žalobce uvedl, že podstatné je nejenom uvedení sídla žalobce ve smlouvách, ale rovněž to, že smlouvy byly uzavřeny v Praze.

Dle žalovaného není provedené dokazování pro posouzení věci právně relevantní, přičemž v některých smlouvách je uvedeno místo podnikání žalobce, tj. Louny.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky řízení je v nyní souzené věci sporné, zda došlo k naplnění zákonných kritérií (konkrétně kritéria účelnosti) dle ustanovení § 18 odst. 1 daňového řádu, a bylo tak možné přistoupit k delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní na jiného příslušného správce daně.

Podle ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu se místní příslušnost právnické osoby řídí jejím sídlem, kterým se rozumí adresa zapsaná v obchodním nebo obdobném veřejném rejstříku. Podle § 18 odst. 1 daňového řádu na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, *jestliže je to účelné*, nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.

Je zřejmé, že z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní (nikoli kumulativní, nýbrž alternativní) kritéria pro delegaci, a to účelnost delegace nebo nezbytnost mimořádných odborných znalostí, kterými místně příslušný správce daně nedisponuje. Jak v této souvislosti judikoval již rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí ze dne 17. 7. 2008, č. j. 7 Afs 13/2007 - 54, publikovaném pod č. 1720/2008 Sb. NSS: „(...) *řádná správa daní (...) vyžaduje ovšem, aby v konkrétních případech tam, kde to požadavky řádné správy vyžadují, byla zákonem stanovená příslušnost prolomena, a správu konkrétní daně konkrétního daňového subjektu vykonával jiný správce daně než ten, koho označuje zákon.*“

V nyní projednávaném případě přitom bylo aplikováno kritérium účelnosti, a proto se krajský soud dále zabýval pouze přezkoumáním naplnění tohoto kritéria. *Účelnost* delegace je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc, přičemž dle odborné komentářové literatury k daňovému řádu bude kritérium účelnosti naplněno např. v situaci, „*kdy má podnikající fyzická osoba trvalý pobyt v územním obvodu působnosti jiného správce daně než svou provozovnu, v níž fakticky*

*vykonává své podnikatelské aktivity. V takovém případě bude s ohledem na zásady hospodárnosti, efektivity a šetrnosti daňového řízení vhodné delegovat místní příslušnost ke správě daňových povinností na správce daně, v jehož obvodu územní působnosti se nachází provozovna této fyzické osoby, neboť zde budou k dispozici všechny dokumenty a jiné podklady sloužící k prokazování skutečností tvrzených daňovým subjektem v rámci daňových řízení, zde se bude zpravidla provádět místní šetření či daňová kontrola týkající se daňových povinností tohoto daňového subjektu (srov. § 80 odst. 1 a § 85 odst. 2). Obdobně je namístě postupovat v případě, kdy se sídlo právnické osoby zapsané v příslušném veřejném rejstříku liší od místa skutečného sídla této právnické osoby, tj. místa, na němž právnická osoba skutečně vykonává svou činnost, z něhož je skutečně řízena (srov. komentář k § 13 bod 17 a násl.). Výkon správy daní takových daňových subjektů místně příslušným správcem daně na základě jeho kompetence operovat při správě „svých“ daňových subjektů mimo svůj obvod územní působnosti (srov. § 14) by byl značně neefektivní a nevhodný“ (srovnej Baxa, J. a kol., *Daňový řád, Komentář I. díl*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011).*

Pojem *účelnost* je tak nutné vykládat s ohledem na obsah základních zásad správy daní, a to zejména zásady přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti a klientského přístupu. Opodstatněným důvodem může být, jak vyplývá také z rozhodovací praxe správních soudů (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2016, č. j. 3 Af 27/2013 - 51, či rozsudek téhož soudu ze dne 12. 4. 2016, č. j. 3 Af 28/2013 - 45, oba dostupné na www.nssoud.cz), skutečnost, že k reálné ekonomické činnosti daňového subjektu dochází na jiné adrese, než která je uvedena v obchodním rejstříku. Z hlediska účelnosti lze tedy přijmout závěr, že k delegaci může dojít tehdy, pokud se sídlo daňového subjektu zapsané do veřejného rejstříku liší od skutečného sídla. Zároveň je však nutno doplnit, že nemůže docházet k paušálním změnám místní příslušnosti v důsledku existence tzv. virtuálních sídel bez toho, aby se správce daně řádným způsobem neseznámil s důvody existence takových a obdobných forem sídel, neboť nikoli každá ekonomická činnost vyžaduje trvalé kancelářské či provozní prostory.

Soud dále při posouzení věci vyšel především z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2017, č. j. 4 Afs 57/2017-43. V něm je mj. uvedeno: „Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2016, č. j. 1 As 230/2016 - 18, vyplývá, že „[s]právní orgán rozhodující o delegaci místní příslušnosti správce daně z důvodu účelnosti (§ 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu) zkoumá zejména, zda realizace podnikatelských aktivit probíhá v místě formálního sídla daňového subjektu, v místě jeho provozovny či jinde, resp. o jaký druh podnikatelských aktivit se jedná. Je možné delegovat místní příslušnost na správce daně se sídlem blíže místu reálného podnikání daňového subjektu, pokud bude následně správa daní efektivnější a hospodárnější pro daňový subjekt i pro správce daně.“ Místem realizace podnikatelských aktivit přitom primárně není místo, odkud dochází k obchodnímu vedení společnosti statutárním orgánem, jak nastínila stěžovatelka ve své kasační stížnosti, nýbrž místo, kde dochází k reálnému každodennímu chodu daňového subjektu s ohledem na oblast jeho činnosti. Právě tato okolnost totiž nejlépe svědčí o účelnosti delegace podle § 18 daňového řádu ve vztahu k plnění vzájemných práv a povinností mezi správcem daně a daňovým subjektem. Kromě toho, daňový subjekt může s ohledem na současný technologický stav komunikačních prostředků změnit místo svého obchodního vedení

relativně snadno, zatímco místo každodenního podnikání, zvláště pokud spočívá v technicky náročnějších činnostech a vyžaduje tak náročnější zázemí, lze považovat za stálejší.

V posuzovaném případě zjistily správní orgány v rámci místního šetření (úřední záznam č. j. 3380063/15/2012-00510-107218 ze dne 29. 4. 2015), že sídlo žalobce se nachází v areálu, jehož vlastníkem je dle výpisu z KN společnost SAPARIA, a.s., objekt má přitom rozlohu několika desítek hektarů. Na uvedené adrese je registrováno 81 subjektů. Objekt zahrnuje kancelářské prostory a i skladové prostory k podnikání. Vstup do budovy je přes bývalou vrátnici, kde se nachází schránky společností. Malý seznam společností, které zde mají sídlo, je jen u vchodových dveří u bývalé vrátnice. Žalobce zde má pouze poštovní schránku, nikoliv však označení. Dle sdělení pracovníka vrátnice listovní zásilky, které chodí na tuto hromadnou adresu, jsou vkládány do označených schránek, které si společnosti vyzvedávají.

Dle živnostenského rejstříku má žalobce živnostenské oprávnění s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, tj. hostinská činnost, plnění nádob plyny, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Žalobce pak má následující provozovny: 1) Na Valích 620, Louny, kde provozuje hotel Zlatý lev v jeho vlastnictví, 2) Říční 632, Louny, kde provozuje vlastní čerpací stanici PHM a mycí centrum, oboje je v jeho vlastnictví, 3) Rožany 61, kde provozuje čerpací stanici PHM a 4) Suzdalské náměstí 2278, Louny, kde provozuje směnárnu. Dále správce daně zjistil, že hotel Zlatý lev má 5 zaměstnanců. Jednatel žalobce p. V. má kancelář na provozovně Říční 632, Louny (úřední záznam o místním šetření ze dne 23. 3. 2015, č. j. 748517/15/2509-00510-506679). Adresy jednotlivých provozoven pak plynou i z internetových stránek žalobce, které na jednotlivé provozovny odkazují (www.hotel-zlatylev.cz, www.mycicentrum.eu a www.smenarnamwd.cz). Žalobce ani nijak takto zjištěné skutečnosti týkající se jeho provozoven nezpochybnil v řízení před správcem daně ani před soudem.

Soud k věci uvádí, že žalobce v prostorách svého zapsaného sídla nerealizuje svou každodenní podnikatelkou činnost, která dle obchodního rejstříku spočívá ve výrobě, obchodu a službách neuvedených v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, tj. hostinská činnost, plnění nádob plyny, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Žalobce takovou skutečnost ani netvrdil. Na shora uvedených adresách žalobce provozuje hotel, čerpací stanice PHM, mycí centrum a rovněž i směnárnu. Nebylo ani zjištěno, že by některý z jeho zaměstnanců měl místo výkonu práce v Praze a žalobce to ani netvrdil. Dle zjištění správce daně 5 zaměstnanců žalobce pracuje v hotelu Zlatý lev. Rovněž i z webových stránek je zřejmé, že podnikatelská činnost je realizována na jednotlivých provozovnách.

Je tedy nepochybné, že žalobce vykonává svou každodenní podnikatelskou činnost na shora uvedených adresách svých provozoven, což v průběhu řízení ani nezpochybnil. V posuzovaném případě tedy není podstatné, zda žalobce vykonává nějaké činnosti na adrese svého sídla popřípadě, o jaké činnosti se jedná. Je totiž zřejmé, že se nemůže jednat o každodenní činnost v rámci předmětu jejího podnikání.

Dle názoru soudu delegace místní příslušnosti byla tedy provedena s cílem zjednodušit a zefektivnit komunikaci mezi správcem daně a žalobcem a také umožnit správci daně, které

zná lépe místní poměry, provádět hospodárněji a efektivněji případné místní šetření či daňovou kontrolu. Ze zjištěných podkladů je patrné, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě formálního sídla žalobce. Z hlediska správy daní je rozhodné, kde se nachází skutečná ekonomická činnost daňového subjektu. Vzhledem k této skutečnosti je efektivnější, aby správu daní prováděl finanční úřad, v jehož obvodu je provozovna žalobce. Přitom daňová kontrola či místní šetření může být prováděno přímo u daňového subjektu (k tomu srov. § 80 a násl. resp. § 85 odst. 2 daňového řádu). Úkolem správce daně je totiž nejenom kontrolovat daňové dokumenty, zda jsou po formální stránce správné, ale i to, zda tyto dokumenty odpovídají faktické skutečnosti. K hospodárnému fungování je zásadní místo provozu, kde může docházet k daňovým kontrolám a doplnění dokazování. Výraznou překážkou je, pokud se k daňové kontrole a dalšímu šetření musí zástupce správce daně přemísťovat mimo obvod své působnosti. Z žalobcem předložených zpráv o daňové kontrole za období daně z příjmů právnických osob za roky 2004 (zpráva o daňové kontrole ze dne 13. 11. 2006, č. j. 131102/06/012935/4107) a za zdaňovací období let 2011 a 2012 (zpráva o daňové kontrole ze dne 17. 10. 2014, č. j. 59822447/14/2012-05402-106790) neplyne, že byla provedena kontrola provozoven žalobce. Ani kdyby tomu tak bylo, tak by to nemohlo mít vliv na posouzení věci, neboť s ohledem na shora uvedené je rozhodující, že skutečná ekonomická činnost se nachází v obvodu Finančního úřadu pro Ústecký kraj. Na rozhodnutí žalovaného nemůže nic změnit ani dokazování provedené jednotlivými smlouvami a dalšími dokumenty prokazující, že byly uzavřeny v Praze a rovněž sídlo je uvedeno v Praze. Podstatné totiž není obchodní vedení žalobce, ale skutečnost, kde jsou jeho provozovny, tj. centrum jeho ekonomické činnosti. Dle názoru soudu však ani případně žalobcem projevená součinnost v daňové kontrole neznamena, že by v posuzovaném případě právě s ohledem na místo výkonu jeho každodenního podnikání nebyly splněny podmínky k delegaci místní příslušnosti správce daně. Navíc ani žalobce sám konkrétně neuvádí, v čem by mu změnou správce daně mohly vzniknout zbytečné náklady, ani čím by jinak mohla být jeho práva omezena. Soud tedy nedospěl k závěru, že by v posuzovaném případě byla porušena zásada přiměřenosti, zákazu zneužití pravomoci, předvídatelnosti či součinnosti.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná

nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně 25. 9. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu